

РЕШЕНИЕ

№ 7015

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Терзиев

ЧЛЕНОВЕ: Виржиния Петрова

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8379** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Р. Я., чрез адв. Г. М. срещу Решение № 3014/25.06.2023г. по НАХД № 7688/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 11 състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ), серия К № 5517656, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. С ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 Закона за движението по пътищата (ЗДП) на касатора е наложена глоба, в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, представлява се от адв. М., който изразява становище за незаконосъобразност на постановеното решение на СРС,

моли съда да отмени същото и постанови решение, с което отмени оспорения електронен фиш, претендира разноски и за двете съдебни инстанции. Представя писмена защита.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата, счита решението за правилно и законосъобразно, излага становище на ответника за неоснователност на касационната жалба в писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, VII-ми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна, че на 03.01.2022 г., в 15:44 ч. неустановено по делото лице управлявало МПС - „Ф. Голф“, ДК [рег.номер на МПС] (собственост на Ц. Р. Я., ЕГН [ЕГН]) в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [улица], като при № 509 (бензиностанция „Г.“) се движело със скорост от 60 км/ч, при разрешена такава от 40 км/ч. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол № 11743ее, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: електронен фиш; разпечатки от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; удостоверение за

одобрен тип; протокол за използване и снимка; протокол за техническа проверка; форма на отчет; картон на водач; справка за датата на генериране; справка от О.-С..

Въззивния съд е събрал и анализирал надлежни доказателства за преминал технически преглед и за използването на техническото средство, като в схемата от О.-С. е налице изрично отразяване на приложимо специално ограничение на скоростта в конкретния пътен участък (кореспондиращо и със снимковия материал към протокола за използване). Установено е, че на кадъра от техническото средство се констатира процесното превозно средство с видими регистрационни табели - инкриминираното, което обстоятелство не позволява да бъдат обосновани съмнения, касателно субекта на отговорност.

Що се отнася до оплакването, че от снимките не може да се установи лицето, което управлява МПС, съдът намира същото за ирелевантно за законосъобразността на електронния фиш, тъй като същият е издаден съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП на собственика на превозното средство и като такъв, ако последният твърди, че същото е било управлявано от друго лице, то е могъл съобразно разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП да подаде декларация с данни за лицето, извършило нарушението, въпреки връчването на електронния фиш повече от година по-късно. Доказателства в тази насока не са представени, поради което правилно първоинстанционният съд е приел, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. В тази връзка следва да се посочи, че в процесния електронен фиш е посочено недвусмислено лицето, което е прилечено към административнонаказателна отговорност – Ц. Я., собственика на МПС, с което е извършено нарушението, поради което не е налице твърдяната от касационния жалбоподател незаконосъобразност на ЕФ.

Решаващият състав на РС е формирал изводите си въз основа на изцяло изяснената от него фактическа обстановка, след като е обсъдил всички обстоятелства по делото, установяващи се от събраните писмени доказателства, както и наведените от страните доводи и възражения. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон. Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, и е попълнил делото с такива, установяващи наведените като спорни в производството пред него факти.

Новата редакция на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, / изм. и доп. ДВ. бр. 54 от 05 юли 2017 г. ./, предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. С това изменение отпада и изискването за предварително оповестяване и обозначаване на местата, където се извършва контрол за скорост, за което е отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. Промяната е извършена след ТР по ТД № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. Легална дефиниция за автоматизирани технически средства и системи е дадена в §6, т. 65 от ЗДвП, като това са стационарни и мобилни. Мобилната система е прикрепена към превозно средство или временно разположена на участък от пътя,

установяваща нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. При това, както и стационарните, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения. Използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Отделно от това всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. Принципът на действие на стационарните и мобилните устройства е един и същ - измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респ.превозното средство. Обработката на данните и издаването на ел.фиш в случая е от централизирана информационна система.

По делото фигурира снимков материал, на който номера на МПС е ясно различим, поради което РС правилно приема за доказано по несъмнен начин, че именно това е МПС, собственик на което е жалбоподателя. В тази насока е и справка, приложена по делото пред СРС.

Правилни са мотивите на съда, че се касае за електронен документ, което обосновава разбирането на законодателя, че няма да се посочва конкретното лице, издало този фиш. Законосъобразни са изводите на СРС, че ЕФ не е връчен надлежно на санкционираното лице, но по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 ЗДП, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му. Това води и до неоснователност на посочените в тази връзка възражения в касационната жалба.

Законодателят не е предвидил електронния фиш да има реквизитите на наказателно постановление по чл. 57 от ЗАНН, а реквизитите му са уредени в специалния закон - разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и видно от електронния фиш същият съдържа всички изискуеми от закон реквизити.

При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган, при констатирано автоматизирано (в отсъствие на контролен орган) нарушение. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има достоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува. Установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, което има висока доказателствена стойност по арг. от чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. Електронният фиш има значението на наказателно постановление (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП) и на

неговите последици.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, направено при първоначалното разглеждане на спора по НАХД № 7688/2023г. на СРС, НО, 11 състав. Размера на възнаграждението съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3014/25.06.2023г. по НАХД № 7688/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

ОСЪЖДА Ц. Р. Я., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.